

Jørn Jespersen (SF):

I lov om gældssanering, som blev vedtaget her i Folketinget sidste sommer, siges det, at undervisningsministeren fastsætter tidspunkt for ansøgningsfrist for, at man kan komme i betragtning ved tildeling af rentetilskud som bidrag til en gældssanering for det kommende tilskudsår.

Den er for næste år blevet fastsat til 5. januar, og det betyder, at man skaber en urimelig forskelsbehandling mellem studerende, som afslutter deres studier ved denne vintereksamen, hvad der er mange der gør ved videregående uddannelser og ved højer læreranstalter.

Jeg synes, det er vigtigt i denne sammenhæng at lægge mærke til, at selve ordet »gældssanering«, som man har brugt ved vedtagelsen af loven, måske er ret flot, for når man tager i betragtning, hvor mange penge der reelt er afsat, og hvor store gældsbeløb og hvor mange mennesker det drejer sig om, kunne man måske have valgt at bruge et mere beskedent og mere passende ord end gældssanering. Men lad nu det ligge i denne sammenhæng.

Lad os holde os til, at det er vigtigt for de studerende, som kan komme i betragtning efter afsluttet uddannelse, at gældssaneringen sætter ind så hurtigt som muligt, og derfor er det uheldigt, at studerende, som afslutter uddannelsen kort tid efter ansøgningsfristens udløb, må vente mere end et år, før de kan komme i betragtning. Det virker også urimeligt, at studerende, som afslutter deres uddannelse ved den samme eksamen med få dages mellemrum, skal behandles så forskelligt, som der her er lagt op til, idet de nemlig må acceptere at skulle vente et helt år mere end andre, der har afsluttet stort set samtidig.

Derfor går spørgsmålet til undervisningsministeren på, om man kan ændre ansøgningsfristen, sådan at alle, der afslutter den samme eksamen, kan komme i betragtning allerede i tilskudsåret 1984-85.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ligegyldigt hvilken frist man sætter, vil der opstå problemer med nogle, som er blevet færdige lige efter fristen, og som vil sammenligne sig med andre, der er blevet færdige lige før fristen. Det afgørende er, at loven pålægger ministeren at fastsætte en frist.

Når det er blevet 5. januar, skyldes det meget grundige overvejelser. Det må nødvendigvis være nogle måneder, 3 måneder, før tilskudsårets begyndelse, som er 1. april, og dernæst er det vigtigt, at det ligger så tæt på det tidspunkt, da man skal have en tilbagebetalingsaftale, som muligt. De to ting tilsammen har bevirket, at tidspunktet lige efter nytår forekom helt oplagt, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ikke er tale om, at staten på nogen måde sparer ved, at fristen er 5. januar i stedet for 5. februar. Det drejer sig hele tiden om – og det skal man huske – at der er afsat et fast beløb på 100 mill. kr. næste år, næste år igen er det 120 mill. kr. og det næste år igen 135 mill. kr. Disse beløb er uændrede, og de fordeles mellem ansøgerne. Derfor er det hele tiden kun et spørgsmål om, hvor mange der skal have lov til at ansøge det første år, og hvor mange der må vente til det næste år. Det er alene et fordelingsspørgsmål.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er godt klar over, at der vil være urimeligheder, ligegyldigt hvornår fristen sættes, men det, der må være afgørende, er vel, at man søger at fastsætte en frist, der gør disse urimeligheder så minimale som overhovedet muligt. Så vidt jeg kan se, har man i dette tilfælde valgt en ansøgningsfrist, hvorved man har opnået præcis det modsatte, nemlig at skabe så store urimeligheder som overhovedet muligt ved at fastsætte den til midt i den eksamensperiode, som adskillige mennesker befinder sig i.

Derudover vil jeg godt spørge undervisningsministeren, hvorfor det må være sådan, at der er 3 måneder fra ansøgningsfristens udløb til tilskudsårets begyndelse. Man har jo haft nogle problemer i Statens Uddannelsesstøtte med at få rentetilskuddene fra støtteåret 1983-84 til udbetaling, men de må vel formodes at blive løst inden dette års udgang, sådan at man har indarbejdet et system, der vil kunne benyttes for det næste tilskudsårs vedkommende, og når først det system er indarbejdet, skulle det vel ikke være umuligt at arbejde med et tidsrum på to måneder mellem ansøgningsfristens udløb og tilskudsårets begyndelse.

Til det sidste, ministeren sagde, vil jeg godt sige, at det er helt rigtigt, at staten ikke